

Ce să faci atunci când rugăciunile tale par să nu fie ascultate

ANDREW WOMMACK

Tradusă din limba engleză de Magda Zaharie

Editura Gold Books

Baia Mare

2024

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

WOMMACK, ANDREW

Ce să faci atunci când rugăciunile tale par să nu fie ascultate
/ Andrew Wommack ; trad. din lb. engleză de Magda Zaharie. -
Baia Mare : Gold Books, 2024

ISBN 978-630-6622-57-3

I. Zaharie, Magda (trad.)

2

Titlul original *What to Do When Your Prayers Seem Unanswered*

© Copyright 2023 – Andrew Wommack

Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin editurii Gold Books. Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu aprobarea în scris a editurii Gold Books.

Dacă nu este specificat altfel, toate citatele biblice sunt preluate din Fidela 2015 a Bibliei (BTF2015).

Citatele marcate NTLR sunt preluate din Noua Traducere în Limba Română a Bibliei.

Citatele marcate KJV sunt traduse din versiunea în limba engleză a Bibliei King James Version.

Ce să faci atunci când rugăciunile tale par să nu fie ascultate -
Andrew Wommack

Copyright © 2024 GOLD BOOKS, Baia Mare, Liliacului 16

e-mail: contact@goldbooks.ro, www.goldbooks.ro

Traducerea și editarea: Magda Zaharie

Tehnoredactarea: Nicu Zaharie

Corectura: Manuela Rus

ISBN print: 978-630-6622-57-3

Cuprins

Mai presus de toate lucrurile	7
Ce se întâmplă?	11
Rugăciunea instantanee?	15
A crede înseamnă a vedea	21
Opoziție demonică	29
Împotrivindu-ne diavolului	37
Extragerea puterii	41
Concluzie	47
Primește-L pe Isus ca Mântuitor personal	49
Primește-L pe Duhul Sfânt	51
Despre autor	53
Ipocriților le place să se roage	55
Cât timp te rogi	71

Mai presus de toate lucrurile

Comunicarea cu Domnul este esențială pentru oricine Îl cunoaște sau dorește să Îl cunoască pe El. Aceasta înseamnă să te rogi. Înseamnă pur și simplu să vorbești cu Domnul. Nu este un monolog, ci o conversație în care vorbim cu Domnul și El ne răspunde. În Matei 7:7, Isus ne-a spus să cerem (și vom primi), să căutăm (și vom găsi), să batem (și ușile se vor deschide pentru noi). El a continuat, spunând în versetul 8 că oricine cere primește, oricine caută găsește și oricui bate i se va deschide.

Dar aceasta nu pare să se potrivească cu experiența noastră.

Sunt sigur că I-ai cerut Domnului ceva înainte și nu ai văzut manifestarea a ceea ce I-ai cerut.

Așadar, este evident că El nu răspunde la fiecare rugăciune, nu-i așa?

Dar există o altă perspectivă asupra acestui lucru. Acesta este motivul pentru care am intitulat această broșură *Ce să faci atunci când rugăciunile tale **par** să nu fie ascultate*. Accentul este pus pe cuvântul *par*.

Adevărul este că Domnul răspunde întotdeauna la toate rugăciunile noastre care se bazează pe o promisiune pe care El ne-a dat-o în Cuvântul Său. 1 Ioan 5:14-15 spune:

Și aceasta este cutezanța pe care o avem în El, că, dacă cerem ceva conform voii Lui, ne ascultă; Și dacă știm că ne ascultă, orice Îi cerem, știm că avem lucrurile cerute pe care le-am dorit de la El.

Cuvântul lui Dumnezeu este voia Sa. Așadar, atunci când cerem ceva conform unei promisiuni din Cuvântul Său, putem fi siguri că El ne-a auzit și că avem ceea ce am cerut.

Există anumite condiții pentru a cere și a primi, cum ar fi cea din Iacov 4:3, care spune:

Cereți și nu primiți, pentru că cereți în mod greșit, ca să risipiți pentru poftele voastre.

Domnul ne iubește atât de mult încât nu ne va da lucruri care sunt dăunătoare pentru noi.

Iar Marcu 11:24 spune:

De aceea vă spun: Tot ce doriți când vă rugați, să credeți că veți primi și veți avea.

Trebuie să credem că primim ceea ce cerem atunci când ne rugăm, nu când vedem lucrul respectiv, și apoi îl vom avea. Aceasta dezvăluie că trebuie să avem credință atunci când ne rugăm pentru a primi. Isus a spus în Matei 21:21-22:

Isus a răspuns și le-a zis: „Adevărat vă spun: Dacă aveți credință și nu vă îndoiiți, veți face nu numai ce s-a făcut smochinului, ci chiar dacă spuneți acestui munte: «Ridică-te și aruncă-te în mare»; se va face. Și toate lucrurile, orice veți cere în rugăciune, crezând, veți primi.

Trebuie să cerem lucruri care sunt promise în Cuvântul lui Dumnezeu și trebuie să credem că le primim atunci când ne rugăm. La fel ca tine,

însă, și eu am cerut lucruri despre care știu că sunt promise în Cuvântul lui Dumnezeu și nu le-am văzut împlinindu-se. De exemplu, 3 Ioan 1:2 spune:

Preaiubitule, mai presus de toate doresc ca tu să prosperi și să fii sănătos, așa cum prosperă sufletul tău.

Mai clar de atât nu se poate. Voia lui Dumnezeu este ca noi să prosperăm și să fim sănătoși, la fel de mult cum este voia Sa ca sufletul nostru să prospere. Cu toate acestea, au existat momente în care m-am rugat pentru prosperitate și vindecare și nu am văzut nicio diferență.

Voia lui Dumnezeu este ca noi să prosperăm și să fim sănătoși, la fel de mult cum este voia Sa ca sufletul nostru să prospere.

Ce se întâmplă?

Eu cred ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu, dar nici nu pot nega ceea ce văd și simt. Cum se împacă aceste lucruri?

Există o modalitate simplă de a împăca ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu cu ceea ce vedem și simțim. Iar pentru mine, cheia se găsește în cartea Daniel.

Daniel a fost un om puternic al lui Dumnezeu, care a slujit Domnului în timp ce evreii se aflau în captivitate sub babilonieni, mezi și perși. El a interpretat visul lui Nebucadnețar (Daniel 2), scrierea de pe perete (Daniel 5) și a fost izbăvit din groapa cu lei (Daniel 6). Daniel nu era un novice.

Cu toate acestea, Daniel nu a obținut aceleași rezultate de fiecare dată când s-a rugat și a cerut lucruri de la Domnul.

De exemplu, în Daniel 9, Daniel s-a rugat și I-a cerut Domnului înțelegere cu privire la profeția lui Ieremia despre cei șaptezeci de ani de captivitate ai evreilor. El și-a început rugăciunea în Daniel 9:4 și a continuat până la Daniel 9:19. Durează doar aproximativ trei minute sau mai puțin să citești această rugăciune, așadar, aceasta a fost o rugăciune scurtă. Însă, în timp ce Daniel se ruga încă, a apărut îngerul Gabriel și i-a spus să a fost trimis să răspundă la rugăciunea lui și să îi ofere înțelegerea pe care o căuta. Ce grozav! Sunt sigur că ne-ar plăcea foarte mult dacă Domnul ne-ar întrerupe toate rugăciunile cu răspunsul.

Dar în Daniel 10, îl vedem pe Daniel rostind altă rugăciune, cu rezultate complet diferite. În cazul acesta, Daniel s-a rugat și a postit și a durat trei săptămâni ca un mesager să apară și să îi dea răspunsul (Daniel 10:1-11).

Aceasta ridică întrebarea: „**De ce a durat trei minute în Daniel 9, dar trei săptămâni în Daniel 10?**” Această întrebare este complet greșită.

Domnul nu a răspuns la o rugăciune în trei minute și la cealaltă în trei săptămâni. Așa părea din perspectiva noastră umană, dar cu siguranță nu aceasta s-a întâmplat. Neînțelegerea acestui lucru se află la baza unuia dintre obstacolele majore în calea primirii de la Domnul.

Fără învățătură, noi credem doar ceea ce putem vedea sau simți cu simțurile noastre fizice. Așa am fost crescuți cu toții. Nu am fost învățați să credem în tărâmul nevăzut; dar adevărul este că, pe tărâmul spiritual se întâmplă multe lucruri pe care noi nu le putem percepe cu simțurile noastre fizice.

Privește la Daniel 9:23. În timp ce Daniel se ruga încă, îngerul Gabriel i-a spus că Domnul i-a poruncit la începutul rugăciunii sale să meargă și să îi ofere lui Daniel înțelegerea pe care o căuta.

La începutul cererilor tale a ieșit porunca și am venit să îți arăt; fiindcă tu ești foarte mult iubit; de aceea înțelege acest lucru și ia aminte la viziune.

Adevărul este că Domnul nu a avut nevoie de trei minute pentru a răspunde la rugăciunea lui

Daniel din Daniel 9 și trei săptămâni pentru a răspunde rugăciunii sale din Daniel 10. Domnul a răspuns instantaneu la ambele rugăciuni. Privește la Daniel 10:12:

*Atunci el mi-a spus: „Nu te teme, Dani-
ele: fiindcă din prima zi când ți-ai pus
inima să înțelegi și să te disciplinezi îna-
inte Dumnezeuului tău, cuvintele tale
au fost auzite, iar eu am venit datorită
cuvintelor tale”.*

Aceste versete dezvăluie faptul că Domnul a răspuns la ambele rugăciuni ale lui Daniel la începutul cererii sale, deși perioada în care Daniel a primit răspunsurile a variat considerabil.

Rugăciunea instantanee?

Pentru a înțelege acest lucru, trebuie să ne desprindem de gândirea noastră religioasă. Majoritatea dintre noi avem ideea că, dacă Dumnezeu dorește să se întâmple ceva, lucrul respectiv se va întâmpla instantaneu, că nu există timp, distanță sau opoziție față de voia lui Dumnezeu. Dar aceste versete arată altceva.

În Daniel 9, Domnul i-a vorbit lui Gabriel la începutul rugăciunii lui Daniel, dar a durat aproximativ trei minute pentru ca Daniel să apară. Nu este un timp prea îndelungat, dar aceasta arată că a fost nevoie de o perioadă din momentul în care Domnul a dat porunca până în momentul în care Daniel a primit răspunsul.

Este posibil ca Gabriel să fi fost de cealaltă parte a universului și i-a luat trei minute să parcurgă mulți ani lumină. Nu știu care a fost cauza întârzierii, dar Domnul i-a răspuns lui Daniel la începutul rugăciunii sale, iar Gabriel i-a dat răspunsul lui Daniel abia după aproximativ trei minute.

Așadar, din nou, presupunerea că lucrurile se întâmplă instantaneu atunci când Domnul dă porunca nu este potrivită cu învățătura din aceste versete. Chiar și Isus a experimentat acest lucru. Isus a vindecat zece leproși în Luca 17:12-19, dar vindecarea nu s-a manifestat instantaneu. Aceasta s-a întâmplat în timp ce ei mergeau să se arate preotului pentru curățirea lor.

Versetul deja menționat din Marcu 11:24 spune că noi trebuie să credem că primim atunci când ne rugăm și apoi *vom* avea. Aceasta implică timp. Nu cred că trebuie să dureze mult, dar adesea durează ceva timp.

Aceasta i s-a întâmplat lui Daniel în Daniel 10. Versetul 12 spune că Domnul i-a poruncit mesagerului Său să îi ofere răspunsul lui Daniel încă din prima zi în care Daniel s-a rugat. Dar în cazul aceasta, a existat o opoziție demonică împotriva

mesagerului Domnului. Mesagerul a fost trimis instantaneu, dar el nu a sosit să îl lumineze pe Daniel decât după trei săptămâni.

Domnul nu a fost variabila în niciunul dintre răspunsurile la rugăciunile lui Daniel. El a fost același (Evrei 13:8). Dar a existat o putere demonică ce s-a opus mesagerului ce îi aducea răspunsul lui Daniel. Daniel 10:13 spune:

Dar prințul împărăției Persiei mi s-a împotrivit douăzeci și una de zile, dar, iată, Mihail, unul dintre mai marii prinților, a venit să mă ajute; și am rămas acolo cu împărații Persiei.

„Prințul împărăției Persiei” reprezenta o putere demonică ce funcționa pe tărâmul spiritual nevăzut. Efeseni 6:12 spune:

Pentru că noi nu luptăm împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva principatelor, împotriva autorităților, împotriva domnitorilor întunericului acestei lumi, împotriva stricăciunii spirituale în locurile înalte.

Satan poate împiedica manifestarea rugăciunilor noastre ascultate, așa cum a făcut în cazul lui Daniel. Dacă nu înțelegem acest lucru și continuăm cu ideea falsă că, odată ce Domnul poruncește un răspuns, acesta se întâmplă instantaneu, credința noastră se va clătina atunci când nu vom vedea rezultate imediate.

Ce s-ar fi întâmplat dacă Daniel ar fi renunțat în cea de-a douăzecea zi? El ar fi putut să se gândească: *Data trecută am primit un răspuns în trei minute. De data aceasta au trecut aproape trei săptămâni. Probabil că Dumnezeu nu mi-a răspuns la rugăciune.* Dacă Daniel ar fi făcut aceasta, eu cred că nu ar fi văzut răspunsul, deși răspunsul lui Dumnezeu era pe drum.

Din nou, Isus a spus în Matei 21:21 că trebuie să credem și să nu ne îndoim. Și Pavel a spus în Galateni 6:9:

Și să nu obosim în facerea binelui, fiindcă la timpul convenit vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală.

„Dacă nu vom cădea de oboseală” este o condiție crucială pentru această promisiune. Dacă

Daniel ar fi șovăit în credința sa, el nu ar fi primit nimic de la Domnul (Iacov 1:7); dar aceasta nu s-ar fi întâmplat din cauză că Domnul nu ar fi acționat. S-ar fi întâmplat pentru că Daniel ar fi renunțat la rugăciunea sa.

Bătălia care se ducea în locurile cerești ar fi fost pierdută dacă Daniel și-ar fi retras credința (Ef. 3:20; Evrei 10:23). Din păcate, aceasta ni se întâmplă de multe ori nouă. Domnul este credincios Cuvântului Său și comandă răspunsul la rugăciunile noastre, dar acesta poate fi împiedicat și poate dura timp pentru a se manifesta. Răspunsul este pe drum; dar dacă este împiedicat, noi renunțăm adesea și oprim manifestarea.

A crede înseamnă a vedea

Adevărul este că Domnul a răspuns la cea de-a doua rugăciune a lui Daniel exact la fel cum a făcut la prima. Diferența nu a fost Dumnezeu, ci diavolul. Pe tărâmul spiritual se desfășura o bătălie pe care Daniel nu o putea vedea. Și aceasta ne conduce la o altă presupunere greșită pe care o au majoritatea oamenilor și care ne împiedică să primim. Majoritatea oamenilor cred doar ceea ce ei pot vedea, gusta, auzi, mirosi și simți este real. Dacă nu pot percepe ceva cu unul dintre aceste cinci simțuri, atunci nu există. Acest lucru este greșit.

Există un întreg tărâm spiritual pe care nu îl putem percepe cu simțurile noastre limitate. Nu

ai văzut sau nu ai simțit niciodată semnalele TV și radio, dar ele există. Tot ce trebuie să faci pentru a dovedi aceasta este să pornești un receptor. Stația nu începe transmisia atunci când tu vezi și auzi emisiunea. Aceste semnale există deja. Doar că sunt pe în tărâm pe care nu îl putem percepe cu cele cinci simțuri.

Privește ce s-a întâmplat cu Elisei și slujitorul său în 2 Împărați 6. Elisei primea revelații de la Duhul Domnului despre planurile de luptă ale împăratului Siriei. El a împărtășit aceste revelații împăratului Israelului și, prin urmare, sirienii au fost mereu înfrânți.

Atunci când împăratul Siriei a aflat cum reușea împăratul Israelului să îi cunoască întotdeauna strategiile, și-a trimis armatele pentru a-l captura pe Elisei în cetatea Dotan. Când slujitorul lui Elisei s-a trezit într-o dimineață devreme, a constatat că erau încercuiți de armata siriană. El știa de ce erau acolo și i-a spus lui Elisei în 2 Împărați 6:15:

Vai, stăpâne! Ce vom face?

Aceasta este modalitatea Bibliei de a spune că el a intrat în panică. Însă, cum a răspuns Elisei?

Și el a răspuns: „Nu te teme, pentru că aceia ce sunt cu noi sunt mai mulți decât aceia ce sunt cu ei” (v. 16).

Majoritatea oamenilor ar considera aceasta o minciună flagrantă. Puteai număra sirienii cu miile, iar Elisei și slujitorul său erau singuri. Ar fi fost o minciună dacă singurele lucruri reale ar fi fost doar cele pe care le poți vedea, fusta, auzi, mirosi și simți. Însă, dincolo de simțurile noastre există un tărâm spiritual real.

Cei care nu cred că mai există ceva dincolo de ceea ce putem percepe cu simțurile noastre sunt, potrivit Bibliei, „carnali”. Romani 8:6-7 spune:

Fiindcă a gândi carnal este moarte; dar a gândi spiritual, viață și pace. Pentru că mintea carnală este dușmănie împotriva lui Dumnezeu; fiindcă nu este supusă legii lui Dumnezeu și nici nu poate fi.

Cei care sunt controlați doar de simțurile lor nu înțeleg toată realitatea. Dumnezeu este un Duh (Ioan 4:24), iar pentru a ne închina Lui cu

adevărat, trebuie să ne conectăm cu El în duh și în adevăr. Romani 8:8 continuă și spune că cei care trăiesc în carne (controlați de simțurile lor) nu Îi pot plăcea lui Dumnezeu. Noi trebuie să umblăm prin credință, nu doar prin vedere (2 Cor. 5:7).

Așadar, cei care mărturisesc că sunt vindecați, chiar dacă încă se simt bolnavi, nu mint. Doar că ei iau în considerare ceea ce este adevărat în sfera spirituală. Ei nu neagă realitatea fizică, ci neagă că există doar realitatea fizică. În interiorul tuturor credincioșilor adevărați este un duh născut din nou, care poartă puterea învierii lui Isus. Puterea aceasta este activată vocal (Prov. 18:21; Ps. 91:2), iar pe măsură ce ne exprimăm credința prin cuvintele noastre, ceea ce este adevărat în plan spiritual devine adevărat și în cel fizic.

Credința este ca o punte între aceste două tărâmurii. De asemenea, ai putea să îți imaginezi credința ca pe o conductă prin care trebuie să curgă ceea ce este adevărat în planul spiritual pentru a ajunge în lumea naturală (fizică). Dacă acea conductă este înfundată sau puntea este

ruptă, răspunsul lui Dumnezeu din planul spiritual nu poate ajunge în lumea fizică.

Slujitorul lui Elisei se baza doar pe ceea ce putea vedea în lumea fizică. În sfera naturală, ei erau complet depășiți numeric. Dar pe tărâmul spiritual, sirienii erau depășiți numeric.

2 Împărați 6:17 spune:

Și Elisei s-a rugat și a spus: „Doamne, Te rog, deschide-i ochii pentru a vedea”.

Îți garantez că Elisei nu se ruga ca ochii fizici ai slujitorului său să fie deschiși. Aceasta era problema sa. Ochii lui fizici erau larg deschiși, observând problema. El era complet dominat de ceea ce vedea cu ochii săi.

Elisei s-a rugat ca Domnul să îngăduie ca slujitorul său să vadă cu ochii spirituali sau, așa cum s-a rugat Pavel în Efeseni 1:18, cu „ochii înțelegerii”. Noi putem vedea cu inima lucruri pe care nu le putem vedea cu ochii fizici. Putem umbla prin credință, fără a fi limitați de vedere (2 Cor. 5:7).

2 Împărați 6:17 continuă și spune:

Și Domnul a deschis ochii tânărului; și el a văzut; și, iată, muntele era plin de cai și de care de foc de jur împrejurul lui Elisei.

Slavă Domnului! Ceea ce a spus Elisei, și anume, că erau mai mulți cu ei decât cu armata siriană, era adevărat. Acest lucru este adevărat, dar numai dacă nu te limitezi doar la ceea ce recunoști în lumea fizică (adică, la ceea ce poți vedea, gusta, auzi, mirosi și simți). Dar dacă ții cont de toată realitatea, ceea ce include și domeniul spiritual, era adevărat că îngerii lui Dumnezeu (care erau cu ei) îi depășeau numeric cu mult pe soldații din armata siriană.

Uau! La fel este și în cazul nostru. S-ar putea să ne confruntăm cu șanse copleșitoare în sfera naturală, dar pe tărâmul spiritual, fiecare credincios are acces la puterea și abilitatea nelimitată a lui Dumnezeu. Ea este acolo, dar trebuie să avem credință pentru a o aduce pe tărâmul fizic. Nu este un proces automat.

Îngerii nu au venit pe munți pentru a-i înconjura după ce ochii spirituali ai slujitorul lui Elisei au fost deschiși și i-a văzut. Ei au fost acolo tot timpul, dar el se baza doar pe ceea ce vedea cu

ochii fizici. Dacă Elisei și slujitorul său s-ar fi limitat doar la ceea ce era adevărat în planul fizic, ar fi putut fi răpiți de sirieni.

Dar pentru că Elisei își baza credința pe ceea ce nu se putea vedea doar cu ochii fizici, el a lovit întreaga armată siriană cu orbire, i-a făcut să se prindă de mâini și apoi i-a condus la împăratul Israelului, unde le-a redeschis ochii (2 Împărați 6:18-20). Elisei a capturat întreaga armată pentru că știa ce avea în domeniul spiritual.

*Fiecare credincios are acces la
puterea și abilitatea nelimitată a lui
Dumnezeu.*

Tot astfel, este esențial să înțelegem și noi ce se întâmplă pe tărâmul spiritual pentru a primi răspunsuri la rugăciunile noastre. Dumnezeu este întotdeauna credincios să dăruiască, însă, uneori, este nevoie de o perioadă pentru ca ceea ce a făcut Dumnezeu în tărâmul nevăzut să se manifeste în tărâmul fizic.

Aceasta s-a întâmplat atunci când Isus a vorbit smochinului în Marcu 11:12-14 și 20-24.

Smochinul a murit exact în momentul în care Isus l-a blestemat. Dar a durat douăzeci și patru de ore până când ceea ce s-a întâmplat la rădăcini, sub pământ, să devină vizibil deasupra solului. În momentul în care credem că am primit în duh, răspunsul se va manifesta în lumea naturală, „dacă nu vom cădea de oboseală” (Gal. 6:9).

Opoziție demonică

Mai există un adevăr extraordinar pe care l-am învățat din cele două rugăciuni ale lui Daniel. Eu credeam că diavolul nu ratează niciodată. Într-un fel, eram mai încrezător în opoziția lui Satan decât în credințioșia lui Dumnezeu. Dar acest lucru este complet greșit. Din nou, aceste versete nu revelează acest lucru.

În capitolul nouă, nu a existat nicio împotrivire față de rugăciunea lui Daniel, dar în capitolul zece a existat o opoziție puternică.

De ce?

Nu sunt sigur, dar aceasta arată că diavolul nu este consecvent așa cum cred majoritatea oamenilor. El nu se opune întotdeauna fiecărei rugă-

ciuni. Surpriză! Diavolul nu este perfect și nici omniscient.

Poate că duce lipsă de personal și, prin urmare, trebuie să aleagă împotriva căror rugăciuni să lupte. Poate că diavolul era ocupat, lingându-și rănilor, atunci când prima rugăciune a lui Daniel a trecut pe lângă el, însă, după ce a văzut profeția miraculoasă care a ieșit în Daniel 9, și-a adunat forțele pentru a i se opune lui Daniel la cea de-a doua rugăciune (Daniel 10).

Indiferent care au fost motivele lui Satan, diferența a fost determinată de diavol și nu de Dumnezeu sau de Daniel. Cred că cei mai mulți creștini nu înțeleg acest lucru și, prin urmare, renunță dacă nu primesc răspunsuri instantanee. Ei interpretează lipsa dovezilor fizice ca pe o dovadă că Dumnezeu nu a lucrat. Acest lucru nu a fost adevărat în cazul lui Daniel și nu este adevărat nici în cazul nostru.

Această opoziție demonică ce a întârziat răspunsul la rugăciunea lui Daniel era, de fapt, un omagiu adus puterii rugăciunilor lui Daniel. Ai putea întreba: „Cum așa?” După ce a văzut profeția despre venirea lui Mesia din Daniel 9:25-

27, Satan a hotărât să încerce să împiedice să se întâmple același lucru sau ceva și mai important ca răspuns la rugăciunea sa din Daniel 10. Puterea miraculoasă a lui Daniel în rugăciune a fost ceea ce l-a determinat pe Satan să lupte atât de înverșunat împotriva sa.

Tot astfel, întârzierea de a vedea manifestarea răspunsului la rugăciunile noastre ar putea fi cauzată de faptul că diavolul ne vede ca pe o amenințare. El nu poate opri fiecare răspuns la rugăciune, așa că, alege să lupte împotriva celor care reprezintă cea mai mare amenințare pentru împărăția Sa.

Ioan 4:24 spune că Dumnezeu este un Duh. El este o ființă spirituală și trăiește și acționează în tărâmul spiritual. Când ne răspunde la rugăciuni, El dă porunca instantaneu, dar poate trece un timp înainte ca ceea ce a poruncit în domeniul spiritual să se manifeste în lumea fizică. Dacă nu înțelegem acest lucru, putem opri propriile răspunsuri la rugăciuni, renunțând înainte ca răspunsul să se manifeste.

Permite-mi să îți dau o ilustrație despre cum se poate întâmpla acest lucru.

Am avut un prieten care a vrut să își vândă casa fără comisioanele unei agenții imobiliare, așa că a pus în curte un panou pe care scrie: „De vânzare, direct de la proprietar”. A durat doi ani pentru a vinde acea casă.

El se mutase deja într-o casă nouă în timp ce încerca să vândă vechea casă și acum avea două ipoteci de plătit; devenise o adevărată povară financiară. El nu putea înțelege de ce Domnul nu i-a vândut casa. Se rugase pentru aceasta în fiecare zi timp de doi ani, dar nu părea să se întâmple nimic.

Apoi, a auzit această învățătură despre ce să faci atunci când rugăciunile tale par să nu primească răspuns. Și-a dat seama că Domnul îi ascultase prima rugăciune și a pus pe inima cuiva să cumpere casa, iar cel care împiedica vânzarea trebuia să fie diavolul.

Așa că, primul lucru pe care l-a făcut a fost să se pocăiască pentru toate momentele în care s-a îndoit de faptul că Domnul îi răspunsese la rugăciune. Și-a dat seama că nu Domnul avea să cumpere casa. El avea să spună cuiva să facă

GOLD BOOKS

**Aceasta a fost o previzualizare
gratuită.**

Pentru a continua lectura, comandă cartea completă
pe goldbooks.ro.

**Ce să faci atunci când rugăciunile tale par să
nu fie ascultate**

de Andrew Wommack

goldbooks.ro

<https://goldbooks.ro/andrew-wommack/ce-sa-faci-atunci-cand-ruga-ciunile-tale-par-sa-nu-fie-ascultate-127.html>

Livrare prin curier in 1-3 zile . Plata card sau ramburs

Editura Gold Books . Baia Mare